

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جمعی از اعضای سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)
۰۸ جون ۲۰۲۵

گرامیداشت از ۴۵مین سالگرد جاودانگی زنده یاد مجید و ضرورت مبارزه با ارتجاع، استعمار و انحراف

مجید نامیست گرامی، سیمانیست صمیمی و الگونیست الهامبخش و آموزنده برای ستمکشان و مبارزان مترقی و آزادیخواه دیروز، امروز و فردای افغانستان. نام مجید همانقدر که نماد راستین عشق و صفا نزد ستمدیدگان بوده است، به همان پیمانه حماسه رعب آور و هول انگیزی بوده در دل سوسیال امپریالیسم، امپریالیسم و ارتجاع رنگارنگ. به همین دلیل، از ارتجاع سلطنتی تا جلادان "خلق و پرچم" در پی تخریب و بدنام ساختن او برآمدند. مزدوران بی آرم و منحرف پرو امپریالیسم از دیروز تا امروز – و شاید تا فرداها – در صدد بوده اند تا با تجلیل غیرسیاسی و ریائی از مجید سوای اندیشه سرخ، سازمان انقلابی و آرمان برابری طلبانه اش؛ نام نامی مجید را از هیبت انداخته، اندیشه انقلابی اش را "کهنه"، "کلاسیک" و "اوائل قرن بیستمی" اعلام داشته و به تبع آن، در عین حال از خود مجید "بت بی آزار" بتراشند تا بدون مانع و مزاحمت در انتهای صف ارتجاع فئودال – کمپرادوری فعلاً بیرون از قدرت و در نقش نیروی ذخیره امپریالیسم، جایگاه حقیر شان را بیابند.

امروز هژدهم جوزا مصادف است با چهل و پنجمین سالگرد جاودانگی زنده یاد مجید. در هژدهم جوزای سال ۱۳۵۹ شمسی غلامان و جلادان امپریالیسم اشغالگر روسی دست به جنایت بزرگی زده و با پخش خبر اعدام مجید، این حماسی ترین رهبر زحمتکشان کشور، خلقی را به ماتم بزرگ نشانیده و خود و اربابان چنایتکار روسی شان، تا ابد محکومیت تاریخی را کمائی کردند.

لذا امروز همه جا نام مجید و سخن از مجید است. به همین مناسبت و مناسبت های دیگر نیرو های فکری – سیاسی مختلف در پرتو جهان نگری و مواضع سیاسی – طبقاتی شان با انگیزه های متفاوت، از شخصیت فکری – سیاسی مجید تبیین خود را ارائه می کنند. این طیف ها گونه گون اند: از همرزمان و دوستان مترقی، دموکرات و آزادیخواه مجید

در صف خلق تا ارتجاع قومی و حلقات سکتاریستی؛ از لیبرال ها تا دارندگان اندیشه های ملی - مذهبی؛ از حلقات سپر انداخته و تسلیم شده به امپریالیسم متجاوز و فعلاً مشاطه گر ارتجاع اخوانی و نماد های سجود.

مزید بر یاددهانی از زنده یاد مجید، امروز روز یادبود از جانبازان انقلابی، آزادیخواهان و پیش قراولان به نام و گمنامی نیز در میان است که آرمان های تحقق نیافته آنان در راه آزادی، ترقی اجتماعی و حاکمیت زحمتکشان در راستای برابری؛ مبارزان انقلابی، جوانان منور، روشنفکران مبارز و قاطبه زحمتکشان پابرنه کشور ما را به کسب آگاهی، انسجام و همبستگی مبارزاتی فرامی خواند.

در چهل و پنجمین سال یاد زنده یاد مجید بانی و رهبر مدبر ساما با تأکید می نویسیم که به رغم اغواگری سودجویان مرتجع قومی از شخصیت مجید، او انسانی بود نوین باورمند به مبارزه طبقاتی و مسلح و آراسته با اندیشه پیشرو و زنجیر گسلی که تغییر جهان و پاره شدن زنجیر های دست و پای ستمکشان را بشارت می دهد؛ دارای شخصیت فراقومی و فرامنطقه ئی بود که وحدت زحمتکشان سراسر جهان در آن تبلور می یافت؛ دارای دید طبقاتی تعیین جایگاه اجتماعی افراد در پیوند با تملک ابزار تولید و مناسبات مالکیت بود؛ خصم امپریالیسم و ارتجاع بود؛ و میسر آرمان زمینی آزادی واقعی و برابری انبای بشر بود.

چنانی که رفیق جانباخته ما معلم رسول در مناسبتی در تبیین شخصیت رفیق مجید نوشت و ما بدان باور راسخ داریم که «رفیق مجید انسانی بود باورمند به اندیشه انقلابی، آرمانگرا، سازمانده، فرمانده، رهبر بی بدیل و ممثل راستین وحدت رزمنده توده های خلق کشور. از او اندیشه ای، آرمانی، سازمانی، راهی و وظائفی به جای مانده است. بدیهی است که تجلیل واقعی از مجید و همزمان انقلابی جانباز او با این ارثیه، راه و وظائف ناتمام او پیوند ناگسستنی دارد. یگانه ملاک و محک گرامیداشت از مجید، گرامی داشتن اندیشه و جمع شدن مدعیان راهش به دور سازمان مجید در راه انجام وظائف انصراف ناپذیر است که در نهایت به تحقق آرمان شکوهمند مبارزاتی او منتهی می شود».

امسال در حالی از مجید و سائر جانبازان راه آزادی، دموکراسی، ترقی و عدالت اجتماعی بزرگداشت به عمل می آوریم که کماکان اوضاع کشور و توده های ستمکش در تحت حاکمیت طبقاتی نوع فاشیسم مذهبی ارتجاع طالبی مورد حمایت امپریالیسم، تیره و تار است. در اوضاع جاری کشور، مزدوران، ستمگران و تاراجگران فاشیست طالبی قریب به چهار سال است که به یمن حمایت امپریالیستی و مداخلات ارتجاعی، افغانستان را برای توده های تحت ستم اعم از زنان و مردان به جهنم سوزان مبدل کرده، زنان را با راندن از عرصه اجتماع، به پسگوشه های خانه در حالت گرسنگی زندانی ساخته؛ مردان مستعد کار، یا بیکار اند یا در حال فرار از کشور؛ با ابتدائی ترین ارزش ها، نورم ها و مفاهیم دموکراتیک و حقوق بشری مثل آزادی های مشروع و مفید مدنی به شیوه فاشیستی برخورد شده و منادیان آن بشدت سرکوب، شکنجه، سرزنش و توهین می شوند؛ اپارتاید و حذف جنسیتی در تمام عرصه های فعالیت زیربنائی و روبنائی به شمول عرصه تعلیم و تربیه بشدت علیه زنان و دختران طبقات زحمتکش ادامه دارد؛ ستم و استعمار توده های رنج و کار بلامانع جریان دارد؛ منابع طبیعی کشور بشدت و به شکل بی رویه تاراج و حراج می شود؛ مواد مخدر بر بستر بیکاری، شیوع وسیع یافته و کسب و کار مافیای طالبی رونق گرفته است و....

در چنین شرایطی وخیم و دردناک کشور و مردم افغانستان، سؤالی که مطرح است، اینست که اگر مجید به عنوان پیشتاز رزم ضد استعماری - ارتجاعی، زنده می بود، چه می کرد؟ آن طور که ما همزمان زنده یاد مجید می فهمیم، مجید آن طلایه دار نبرد توده ئی در ادامه راه رفته با تأکید بر اندیشه پیشرو و تکیه بر ارثیه و فرهنگ مبارزاتی سرودخوانان رایت رزم می افراشت؛ احاد جنبش را بار دیگر به وحدت رزمنده و اصولی دعوت می کرد؛ یاران و توده ها را به نبرد ضد ارتجاعی در راستای محو کلیه مظاهر ستم اعم از طبقاتی، ملی، امپریالیستی و جنسیتی و

برپائی حاکمیت ملی و طبقاتی خلق زحمتکش و سیر ارتقائی آن فراخوانده و آن رزم سترگ را در انطباق با اوضاع جاری ملی و بین المللی گام به گام به سوی غایت آرمانی مدبرانه رهبری می کرد.

حال که جنبش انقلابی کشور از حضور زنده مجید و مجید گونه های رفته از پیشاپیش نبرد طبقاتی توده ستمدیده خلق محروم است، بر کلیه احاد این جنبش است تا با تعهد و باور علمی به اندیشه انقلابی و جنگ زدن بدان، تأکید بر سازمانیابی و تشکل ظرفیت های پراکنده و بالقوه جنبش انقلابی و دموکراتیک کشور، با وحدت ایدئولوژیک، سیاسی، تشکیلاتی و عملی منسوبان این جنبش و طرح وظائف و شعار های مبارزاتی، جنبش انقلابی را از حالت تشنّت، فرقه گرایی و مهجوریت موجود برهانند و با کار صبورانه عملی و مبارزات سالم تئوریک بر خطوط انحرافی فکری - سیاسی، انقیاد و تسلیم طلبی و دنباله روی از بیرون و ده ها مشکل دیگر... غلبه حاصل کنند و با توده ها پیوند بخورند. غلبه بر وضع ابتر و کاستی های موجود در کشور و در میان احاد جنبش انقلابی و توده ها فقط با توسل به مبارزه متشکل توده های میلیونی تحت ستم و استثمار و آگاه به منافع طبقاتی شان در درازمدت میسر است. رسیدن به این مأمول و پیمودن پله های ارتقائی مبارزاتی، التزام بر اندیشه انقلابی، تداوم راه جانبازان انقلابی و آزادیخواه در عین نقد دیالکتیکی ارثیه مبارزاتی و گرامیداشت آرمان های انقلابی آن پیشتازان ره رستگاری خلق، تحقق پذیر است.

بدون وحدت اندیشه و عمل، گرامیداشت از زنده یاد مجید و دیگر جانبازان راه رهایی خلق زحمتکش ممکن نیست. برای چنین بزرگداشتی، التزام اندیشه، اشتراک راه، سازمان و آرمان نیاز است. لذا، آن عده از منحرفان، مرتدان و مطرودانی که ترک اندیشه، راه و آرمان انقلابی کرده اند و این عناصر و شرایط لازم را در خود و حلقه خود ندارند و خارج از صف خلق قرار دارند، نمی توانند و نباید از مجید و سائر گرد های رفته انقلاب بزرگداشت ریائی، کذائی و معامله گرانه به عمل آورند. یک چنین تحرکات ارتجاعی و معامله گرانه باید وسیعاً در میان مردم و رزمندگان مترقی، دموکرات و آزادیخواه کشور افشاء شود. چنین افشاگری ضد اپورتونیستی، بخشی از مبارزه علیه امپریالیسم، ارتجاع و انحراف است.

در حالی که مبارزه دموکراتیک و رهائیبخش زنان و مردان ستمدیده کشور علیه سلطه ارتجاعی طبقاتی طالبی و سلطه نواستعماری امپریالیسم بنا بر وجود انواع ستم، در جامعه ما ادامه خواهد یافت؛ در متن این مبارزه، استواری در خط استوار انقلابی مجید در مبارزه علیه امپریالیسم، ارتجاع و انحراف در عین بازسازی و تقویت (ساما) برای سامانی ها و سائر ظرفیت های مترقی، یکی از معیار های سامانی راستین بودن بوده و سامانی ها و سائر انقلابیون جدی و لفظی را محک زده و از هم متمایز می سازد. این جدیت در مبارزه، التزام ایدئولوژیک، برخورد دیالکتیکی به راه و رسم انقلابی، تمسک سازمانی و گرمیداشت آرمان شکوهمند، ولی ناتمام جانبازان و جانباختگان صف خلق در راه رهایی ملی و اجتماعی، در ذاتش تجلیل شایسته از مجید و سائر سرفرازان راه آزادی و انقلاب کشور است و از طرف هر فرد یا نهادی با انگیزه شریف مبارزاتی به عمل آید، اقدامی است شایسته، ستودنی و بجا.

افتخار بر مجید و سائر جانبازان راه آزادی و انقلاب!

نیرومند باد مبارزات دموکراتیک و انقلابی در کشور!

مرگ بر ارتجاع و امپریالیسم!

یا مرگ یا آزادی!

۱۸ جوزای ۱۴۰۴